

гоженство-то. У велики-тѣ староврѣменни народи е сжцествувала моногамия-та и съврѣменна-та цивилизация е приела този бракъ, като по-благоприятенъ за развитие-то на раса-та и нравственностъ-та.

Ако се впуснемъ да разглѣдаме други-тѣ по-долни отъ челоѳка животни, ще видимъ, че моногамический бракъ принадлежи не само на челоѳчески-тъ родъ; има много други животни които инстинктивно прѣкарватъ моногамически животъ. Щомъ като доде врѣме-то за съвкупление, мжжки-тѣ си избиратъ по една женска и се биятъ за нея, ако би да има други, които и тѣ да я искатъ за своя другарка; и което отъ мжжки-тѣ надвие, то има женско-то за жена прѣзъ цѣлий си животъ. Между тѣхъ не се е виждало примѣръ отъ невѣрностъ; само когато умре едно-то отъ тѣхъ, друго-то си избира новъ другаръ или другарка. Нѣкои породи маймуни, бобръ-тъ, лисица-та, бѣлка-та иматъ всѣкога по едно женско. Отъ птици-тѣ — орелъ-тъ, щъркелъ-тъ, лебедъ-тъ, гължбъ-тъ, славей-тъ всѣкога живѣятъ по чифтъ.

Всичко, що е създадено отъ природа-та, е основано на неизмѣнливи закони, и си има отредени свойственни пему средства за сжцествувание; нѣ челоѳчески-тѣ учреждения биватъ безкрайно разнообразни и при това малко или много разумни или странни. Това се доказва отъ описание-то на бракове-тѣ и брачни-тѣ-церемонии въ различни-тѣ народности и-скитнически племена, распрѣспжти по земно-то кжлбо.

Въ Азия — люлка-та на челоѳчески родъ — е имало народи, у които законъ-тъ е позволявалъ на баща-та да земе за жена джщеря си, синъ-тъ — майка си, братъ-тъ — сестра си. Така, у Перси-тѣ, Асирияни-тѣ, Партяни-тѣ и нѣкои други народи. синъ-тъ можалъ да се ожени за майка си. Въ Стара Гръция на дѣца отъ една майка не било дозволено да се зематъ, но между дѣца